

عنوان مقاله:

تحلیل توام تخریب سیمای سرزمین و فروافت وضعیت اکوسیستم های جنگلی آبخیز دوکه با استفاده از متریک های مهندسی برنامه ریزی محیط زیست

محل انتشار:

اولین کنفرانس مهندسی برنامه ریزی و مدیریت سیستم های محیط زیست (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نوشین خزاعی - دانشجوی کارشناسی ارشد ، دانشگاه تهران ، دانشکده محیط زیست

فرود آذری دهکردی - استادیار دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

متریک های سیمای سرزمین ابزارهای کمی ساز وضعیت سیمای سرزمین هستند که گوناگونی فراوان آنها باعث کاربرد گسترده آنها در مهندسی برنامه ریزی محیط زیستی سیمای سرزمین میشود. یکی از کاربرد متریک ها ارزیابی سریع پیامد فعالیت های انسان در مقیاس سیمای سرزمین است که به کمک آن در کوتاهترین زمان ممکن شدت تخریب سرزمین را میتوان مشخص کرد. در این مقاله ، برای کمی سازی وضعیت سیمای سرزمین ابتدا متریک های توزیع فضایی لکه ها در سیمای سرزمین (مانند: SDI; Shannon Diversity Index) و ترکیب بندی لکه ها (مانند: TE; Total Edge) در نظر گرفته شدند. سپس ، با استفاده از الگوی تخریب و درجه قرمزی در حوزه آبخیز دوکه در استان گیلان مشخص شد که از 13 واحد کاری (زیرحوزه) واحدهای 8 تا 11 دچار بیشترین تخریب در مقیاس سیمای سرزمین شده اند. برخورداری بوده اند از میان هشت متریک سیمای سرزمین استفاده شده در این تحقیق، متریک SDI (شاخص تنوع شانون) ، MPDF (میانگین ابعاد فشردگی لکه) و TE (مجموع محیط کلیه لکه ها) دارای بیشترین درجه همبستگی (R2 به ترتیب 0/92، 0/9 و 0/9) با میزان درجه قرمزی تصویر ماهواره ای در محدوده مورد مطالعه بوده اند.

کلمات کلیدی:

متریک ها ، اکولوژی سیمای سرزمین ، الگوی تخریب ، آبخیز دوکه ، گیلان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/51009>

